

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

Juli 1943

31 årg. Nr 7

ORGAN FÖR SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET

*Föreläsarna
vid Svenska
Esperanto-
Institutets
Sommar-
universitet,
samlade i
Lundagård.*

Videant consules . . .

Ke niaj gvidantoj atentu . . . Je la momento de pretigo de tiu ĉi numero nia leterkesto abunde svelas okaze de famo pri — nova mondmilito. Oni nome rakontas, ke registara komitato decidis prezenti planon pri angla lingvo kiel sola lingvo uzota en internaciaj oficialaj aferoj.

Ni neas kredi tian famon, kiu signifas, ke oni nenion lernis sed ĉion forgesis. Ĉu vi kredas, ke vere ekzistas homoj, kiuj volus — post la nuna mondmilito — komenci novan militon, kruelan militon pri niaj animoj? Ĉar nenio alia estus propagando por nacia lingvo kiel unueca lingvo. Ĝi kondukus al unueca pensado, al unueca kulturo, al morta estonteco.

Ni neas kredi tian famon, sed en la nomo de ĉiuj, kies laboro celas al internacia lingvo, kiu permesas al ĉiu alia lingvo, al ĉiu kulturo havi florantan propran vivon, ni postulas de niaj gvidantoj atenton kaj planadon de kontraŭstaro, se la famo enhavas iom da vero.

Främmande språk i folkskolan.

Den av esperantisterna drivna propagandan, där vi upprepade gånger påvisat nyttan för modersmålsundervisningen av att på ett tidigt stadium låta eleverna få studera även ett främmande språk, har börjat bära frukt. T.o.m. den bistre lektor Gösta Langenfelt har tagit intryck därav, som framgår av en artikel i Socialdemokraten, där han skriver:

"När nu svenska folkskollärare sedan tjugofem år tillbaka under sin seminarietid fått viss övning i det engelska språket, förefaller det mej, som om de måste äga en ganska god grund för att — eventuellt efter någon prövning — undervisa i språket. Det finns äldre generationer av folkskollärare, som inte haft engelska i sin utbildning, men de är stadda i snar pensionering. Jag menar nu att engelska skulle införas i folkskolans fjärde klass och fortsättas sedan till åttonde klassen. Jag vet att jag härvidlag stöter på patrull i vissa pedagogiska kretsar, vilka anser att folkskolan är till för att skänka en fast grund i modersmålets behandling och att en inblandning av ett främmande språk skulle äventyra detta mål. Jag är inte så säker på denna tes. Snarare kunde man tänka sej att den omständigheten att eleverna genom att brottas med grammatik och ordbildning i ett främmande språk, som är så lättillgängligt och besläktat med modern svenska, skulle indirekt tillgodogöra sej åtskilligt för sina modersmålskunskaper. Genom en växelverkan och oftare återkommande hantering av språkliga problem skulle de unga tränas och slipas mera i språkligt avseende — till gagn för deras allmänna språkkänsla.

*

Folkskollärarnas tidning har en del kritiska anmärkningar att göra till detta. Tidningen skriver:

För att undervisa i en flerårig kurs i ett främmande språk behövs grundligare utbildning än vad flertalet folkskollärare nu har. En folkskollärarytbildning, byggd på studentexamen och förlagd i anslutning till högskolor enligt folkskollärarytbildningsförbundets förslag, skulle kunna lösa frågan. Om klassläraren skulle nödgas avstå från under-

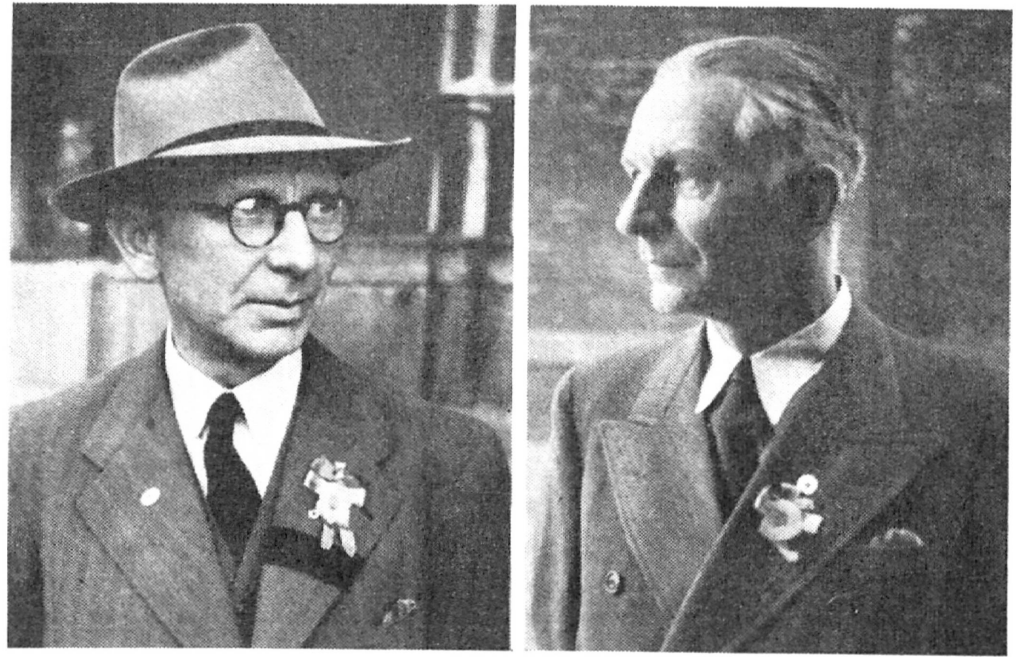
Svenska Esperanto-Förbundets 37:e årsmöte.

I år var det Hälsingborg, som åtagit sig att vara värd för vårt förbundsmöte, och det skall först som sist sägas, att Hälsingborgsesperantisterna med heder togo upp tävlingen med föregående års värdar i norr och söder, i öst och väst. Få orter, som i tur och ordning härbärgerat den långa raden av esperantokongresser, ha haft så mycken skönhet att visa som den 37:e kongressens värd. Försommaren stod i sin fulla fägring, allt blommade, allt växte, Sundet glittrade, flaggor vajade, och oss till mötes kom en skånsk gästfrihet och outtröttlig omtanke om vårt välbefinnande. Hälsingborgs stad hade smyckat sitt ståtliga rådhus till vår ära, och både där och annorstädes syntes esperantoflaggor.

Pingstaftonen var strålande, ja nästan ett streck för varm, och man samlades med välbehag i rådhusets svala och vackra salar. Här hälsades kongressen först av sekreteraren hos lokalkommittén herr John Fogelberg och sedan av stadens representant, stadsfullmäktiges ordförande, riksdagsman Edwin Berling.

Talaren uttryckte sin glädje över att Svenska Esperanto-Förbundet förlagt sin kongress till Hälsingborg. Han framhöll, huru den organisation, som nu gästar staden, är både nationell och internationell till sin karaktär. Den försöker driva propaganda för ett enhetsspråk, som skall närma nationerna till varandra. Jag är inte kompetent, sade talaren, att bedöma, i vilken utsträckning detta låter sig göra i praktiken, men vad jag otvetydigt kan säga är, att denna rörelse har en stor ideell betydelse. Någon vackrare tanke kan väl inte tänkas än denna, att människorna skall få möjlighet att förstå varandra och närma sig till varandra. Särskilt i denna sönderslitna tid måste man vara tacksam för en rörelse som esperantisternas. Uppgiften kan synas hopplös just nu, men målet kan ju aldrig sättas för högt. Om det inte finnes sådana ideella krafter i verksamhet bland folket, skulle man misströsta om framtiden. Min förhoppning är, att förbundet genom denna kongress skall få nya, rika impulser.

Kongressen har samlats i Hälsingborg, den vackra staden vid Sundet, på tröskeln till kontinenten. Tyvärr är vårt grannland avspärrat. Kongressdeltagarna kan därför inte få den rätta bilden av vår stad. Det rörliga internationellt präglade livet i hamnen är det inte heller mycket kvar av. Befästningsarbetena i staden tala sitt bistra språk. De tillför ju inte staden några skönhetsvärden. Men jag vill ändå uttala den förhoppningen, att vår stad skall ha åtskilligt att visa upp, som kan ge våra

Våra Hälsingborgs-värdar, herrar John Fogelberg och Ossian Nilsson.

gäster en god behållning utöver den, som själva kongressen bjuder. Må ni få med er goda minnen hem från Hälsingborg, så att ni längtar hit igen! Ni skall alltid vara välkomna!

Lokalkommitterades ordförande herr Ossian Nilsson hälsade därefter med poetisk flykt kongressen i följande ord:

Gesamideanoj en la tuta Svedio,
Je plena kor salutata ni vin.
Estu bonvenaj al nia Skanio.
Se ĉi tie vi ĝuas, vi ĝojigas nin.
Ni kore salutata la tridek sepan kongreson.
L'arangado por ni estas granda honor.
Ni varme deziras al ĝi sukceson
kaj veran utilon pro ĝia labor.
Sinjoro Nylén, eminent-prezidanto
Imitinda modelo por ni
Spite de l' jaroj en laboro giganto
Nun la vorton mi donas al vi.

Herr Nylén framträdde hälsad av applåder, och sedan han med övlig grandessa harangerat värdar och gäster, formade han sitt anförande till en hyllning åt den svenska esperantopioniären G. H. Backman, vilkens namn är så nära knutet till Hälsingborg, där också hans grav är belägen.

Vi stå alltså på historisk mark, sade talaren, och han påvisade, hur värdefullt det var att i dessa dagar kunna bygga på hängivet arbete i gångna tider, som måste sporra oss att inte släppa taget i stundens svårigheter. Vi kan inte blunda för dem. Det internationella umgänget, som betydde så mycket för oss, är praktiskt taget lamslaget, och i många länder måste vi börja om på nytt. Äro vi rustade? Hur ser det ut i vår egen organisation? 1.500 medlemmar har av olika anledningar lämnat oss. Desto angelägnare är det, att de trofasta planera för morgondagen.

visningen i främmande språk och som följd därav också från en del av modersmålet, skulle åtskilliga pedagogiska, schematekniska och skolorganisatoriska svårigheter följa.

Många folkskollärare menar nog att ett främmande språk kan införas i sjunde och åttonde klass, om det inte blir ett obligatoriskt ämne och om de mindre begåvade slipper ifrån. Att gå längre ner i klasserna med det främmande språket måste stöta på stora svårigheter. Det har sagts att så skulle kunna ske genom inskränkning på slöjd, teckning, sång, gymnastik och naturkunnighet. En dylik utveckling bör folkskolan nog betacka sej för.

Det har nästan blivit ett slags snobberi att ivra för främmande språk i folkskolan under anförande av so-

ciala och psykologiska motiv. Det torde vara skäl att kritiskt granska dessa förslag.

*

Esperanto motser med lugn en sådan kritisk granskning. Esperantorörelsen skulle med nödigt ekonomiskt understöd från myndigheterna och väntad medverkan från folkskolans nuvarande lärarkår kunna efter kort tid — låt oss för att ej överdriva säga ett (1) år — ställa tillräckliga lärarkrafter till förfogande för prov i önskvärt stor skala på esperantos möjligheter att fördjupa språkundervisningen och klargöra modersmålet grammatik för att ej tala om vad eljest esperanto ger av kunskap om det internationella ordförrådet och dess utnyttjande tvärs över språkgränserna i ett icke endast begripligt utan även vackert, smidigt och klart konstruerat, i ordets fulla bemärkelse levande språk.

Till slut erinrade talaren på esperanto om kamrater, som avlidit sedan förra årsmötet, vilken parentation de församlade åhörde stående.

Härpå konstituerade sig kongressen med kammarskriverare Jan Strönne som ordförande, herr Ossian Nilsson som vice ordförande och fru Ester Andrén som sekreterare. Biträdande sekreterare blev ingenjör Sven Alexandersson och pressombud herr John Fogelberg. Man utsåg även valkommitté, justeringsmän och ombud vid Förlagsföreningens årsstämma och kunde så för dagen avbryta förhandlingarna och lämna rådhuset för att en stund senare träffas till festlig samvaro å Grand Hotell.

Välkomstfesten.

Kongressbyrån var förlagd till Grand Hotell, och där trängdes nu snart en muntert glammande skara, välviligt visad till rätta av de uppmärksamma kommittéledamöterna, bland vilka vi särskilt minnas fru Ebba Persson och fröken Ester Andersson samt herrar Einar Lemke, Fred Fernström och Thure Wendt. När de räknade samman sina skaror, gällde det att finna plats för inte mindre än 173 gäster. Bordet var vackert prytt med blommor från trädgårdar och skånska vångar och rankor av små blomster från Ungern framlockade av fru Rose Szilágyis konstförfarna hand på våra placeringskort. Grand Hotell skilde sig med känd bravur från sin uppgift både vad kök och servering angår, och kommittén hade förstått att på sin sida vinna en rad uppmärksamma värdar, som under fru Ebba Perssons gladlynta presidium gjorde allt för att förhöja vår trevnad. Dessutom var vår hovskald Ferenc Szilágyi tillkallad och allt ifrån bordsvisan genom den långa raden av nidvisor lockade han oss att spela och sjunga. När vi ibland gjorde ett uppehåll stack herr Strönne in hälsningar utifrån och kommenderade upp talarnas rad. Diktatoriskt gav han dem bara en minut var för att framföra en hälsning från sitt distrikt eller sin klubb.

Denna uppskattade och vid varje kongress återkommande programpunkt önska vi särskilt framhålla och vilja då säga, att ett ombud bör vara berett på att utföra detta lilla konststycke: att på 60 sekunder utom en hälsning hemifrån även medföra helst en nyhet men eljest ett besked om esperantoarbetet på sin ort.

Som sista talare kommo herrar Morariu, som kunde hälsa från alla delar av landet, och Szilágyi, som uttalade en hälsning till det i lugn och ro glammande Sverige från det sönderslitna blödande Europa. En skugga drog över salen. Vi erinrade oss plötsligt en värld, som inte låg mer än 4 km borta på andra sidan ett blått, blänkande vatten. Då reste sig ABF:s representant herr Hilmer Pettersson och talade om arbete och samarbete, som han visste skulle krävas med det kommande fredsutbrottet, och därvid återfördes vi till en ljusare tid, något som sedan accentuerades i det gemytliga tack, som stadsfullmäktiges ordförande herr Berling uttalade å gästernas vägnar.

Musiken spelade upp och kongressen dansade ut. Kommittéerna hade lyckats förvärva Fredy Lindbergs kapell, en ensemble, som kunnat lyfta de tyngsta fötter från golvet. När ungdom och gamlingar flämtande slog sig till ro för en stund framträdde kapellmästare Gösta Fogelberg med två vackra violinsolo, som livligt applåderades.

Läsaren behöver icke flera ord. Utanför hotellet susar sommarvinden med ett lätt och efterlängtat regn. Inne i dess salar brusa musiken, skrattet och sorlet. Det är sommar, det är fest, det är esperantister, som träffat nya och gamla vänner under några korta timmar före morgondagens arbete.

Pingstdagen.

Förlagsföreningen Esperanto.

Pingstdagens arbete började med att Förlagsföreningen Esperanto u.p.a. var kallad till årsmöte i arla morgonstund. Mötet förlöpte raskt i lagstadgad ordning under boktryckare Bernhard Erikssons ordförandeskap, och sedan styrelsen lämnats ansvarsfrihet för 1942 års förvaltning, beslöt mötet föra sagda års vinst i ny räkning samt att arvoden till styrelsen skulle utgå med samma belopp som tidigare, tillhoppa 450 kronor.

Vid val av styrelseledamöter stodo samtliga tre mandat till förfogande, enär herrar Eriksson och Moberg stodo i tur att avgå samt herr R. Pehrsson anmält sin önskan att lämna styrelsen. Herr Bernhard Eriksson omvaldes för 2-årsperiod och efter herr Moberg, som anmält sig icke önska ifrågakomma, valdes ingenjör Karl Wästfelt, likaledes för två år. Sedan mötet förgäves vädjat till herr Pehrsson att kvarstå, valdes som styrelseledamot för år 1943 Stockholmsklubbens ordförande herr Sune Ahlm. Som styrelsesuppleanter för herrar Wästfelt och Ahlm utsågos herrar Birger Gerdman och Sune Kjellander. Revisorerna, herrar Helge Nordkvist och Nils Hedgren, omvaldes, och de fingo till suppleanter herrar K. J. Moberg och Martin Eriksson.

Mötet hyllade livligt de avgående styrelseledamöterna, och ett tack till dem för väl förrättat värv infördes i dagens protokoll.

Svenska Esperantoförbundet.

återupptog på pingstdagen sina förhandlingar under herr Jan Strönnes ordförandeskap, och sedan röstlängden justerats övergick man till att behandla styrelsens årsberättelse punkt för punkt.

Koresponda kurso.

Styrelsen meddelade, att man hade för avsikt att undersöka möjligheten att införa annonser om korrespondenskursen i mera effektiv omfattning än hittills, och mötet beslöt efter debatt att lämna styrelsen i uppdrag att jämväl söka organisera en adresstjänst med hjälp av det material, som anmälningar till korrespondenskursen kunde komma att lämna, på det att ingen klubb skulle sväva i okunnighet om, att inom dess område funnes någon för esperanto intresserad.

La Espero.

Några mötesdeltagare önskade besked, huruvida ett propagandanummer i stil med fjolårets septembernummer skulle utkomma även i år, och fingo från styrelsen upplysning, att ett förslag förelåg att ersätta propagandanumret av tidningen med en liten broschyr, som ju ej behövde dateras och därför kunde ges en längre livslängd än ett tidningsnummer.

Komunikoj.

I årsberättelsen meddelades, att styrelsen under året utsänt 10 mimeograferade meddelanden till klubbarna. Herr Svantesson önskade, att dylika meddelanden regelbundet skulle utsändas, exempelvis en gång i veckan alla veckor, då inte La Espero utkom. Med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna beslöt mötet att icke upptaga förslaget till behandling utan hänsköt detsamma till styrelsen för utredning till nästa årsmöte.

Sindikio de SEF.

Till den korta rapporten över ombudsmannen redaktör Morarius verksamhet under år 1942 lämnade herr Julin en del kompletterande uppgifter från ombudsmannens fortlöpande månadsrapporter och begärde, att ombud från de trakter, vilka ombudsmannen besökt, måtte yttra sig särskilt om värdet av upprepade kortare besök.

Herr Bengtsson från Krylbo betygade värdet av ombudsmannens besök även hos mindre klubbar, som därigenom få erfara, att de ej äro bortglömda, men han höll före, att besöken på nya platser, där ingen klubb fanns, hade än större värde och borde vara en viktig uppgift för ombudsmannen. Herr Dahl i Uddevalla betonade värdet av den publicitet, som herr Morariu så lyckligt hade förstått att skänka sina resor och därmed esperanto. Ett första besök kan gärna, ja kanske rent utav bör gärna vara kort, men därunder skall planläggas ett andra något längre besök. Talaren ville höra Förlagsföreningens mening, om det ej vore lämpligt, att ombudsmannen på sina resor även medförde ett litet parti av förlagets artiklar. Herr Svantesson var inne på samma tanke och tyckte, att esperantos handelsresande borde vara ett hedersbinamn på ombudsmannen. Herr Pihlström var litet tveksam om möjligheten för ombudsmannen att medföra förlagsartiklar på resorna, men han kunde ha en stor uppgift att fylla som resande kontrol-

lör över redan anställda kommissionärer. Dessa skulle med hans hjälp lätt kunna göra upp en av de nödvändiga inventeringar, som de så sorgligt ofta försumma. Herr Eriksson meddelade att frågan om ombudsmannen som bokförsäljare var blött och stött många gånger men att förlaget mött stora praktiska svårigheter att övervinna.

Sedan herr Julin efterlyst ett meddelande från styrelsen om ombudsmannens anställning vid löpande kontraktstids utgång, tog herr Morariu till orda och redogjorde i ett intressant anförande för vissa delar av sitt arbetsprogram samt visade, hur dess realiserande berett honom både framgångar och motgångar och ofta tvingat honom att av hänsyn till rörelsens svaga finansiella ställning gå den indirekta vägen för propaganda för esperanto över föredrag i skolor och annorstädes över geografiska ämnen och reseskildringar. Han berörde den uppfriskande resa han fått göra de allra senaste dagarna, då han kallats till Uddevalla som censor vid avslutningen av en esperantokurs med folkskoleelever, med påtaglig framgång ledd av herr Dahl. Även en sådan resa hade kunnat finansieras allenast genom kombination med föredrag å ort i närheten.

Efter detta kom frågan in på den ekonomiska sidan av förbundets ombudsmannafråga, och kassören herr Gerdman och ordföranden herr Nylén ävensom sekreteraren herr Alexandersson fingo gå i elden. Flertalet talare önskade nämligen en mer energisk indrivning av tecknade medel, än den man ansåg att styrelsen presterat, och en sådan utlovades även när tiden var inne, varjämte nyteckning skulle anordnas (och denna blev igångsatt redan under det pågående mötet). Herrar Julin och Fernström yrkade på, att det förslag till nytt kontrakt med ombudsmannen, som förelåg att antagas fr.o.m. den 1 juli 1943 skulle uppläsas. Detta motsatte sig andra talare, bl. a. herr Söderberg, och vid företagen votering vann denna sista mening majoritet. Debatten rörde sig sedan om olika utvägar för mera effektiv indrivning av medel, och mötet beslöt till slut dels godkänna ombudsmannens rapporter, dels uttala ett tack till herr Morariu för hans osparda möda, dels slutligen att styrelsen skulle äga att för ombudsmannafonden anställa särskild redogörare till kassörens hjälp.

Finvortoj.

Under denna rubrik hade styrelsen i sin årsberättelse framdragit de svårigheter, som den nuvarande tiden lade i vägen för rörelsen, och samtidigt uttalat sin tro på den framåtgång, som skulle komma med det väntade fredsslutet. Herr Julin sade sig ha önskat en positiv plan för den närmaste tidens arbeten och ville varna för tron på att svårigheterna för esperanto skulle upphöra med kriget. Han ville snarare se nya svårigheter, som då skulle möta till följd av den misstro, varmed varje försök till närmande mellan enskilda medlemmar av olika nationer skulle mottagas. Talaren befarade, att den förhoppningsfulla stämning, i vilken det förra världskriget slutade, icke skulle återkomma vid den nu förestående freden. Herr Dahl opponerade sig mot denna pessimism, freden måste betyda, att man åter skulle kunna tala om en samarbetsvilja och det är för att möta denna, som vi måste hålla oss redo. Han hade för sin del framlagt ett förslag till plan för esperantoberedskap, och han hoppades, att denna skulle komma upp till diskussion på detta årsmöte.

Mötet beslöt att återkomma till denna sak och övergick till att diskutera

Förbundets pressinformation

med herr Pehrsson som förste talare. Denne sade sig vara fullt tillfreds med det arkiveringsarbete beträffande tidningsurklipp, som presterats, men han önskade veta, huruvida icke den mera positiva sidan av pressinformationens arbete, pressens förseende med esperantonytt, borde ökas. Herr Bengtsson önskade, att lokala esperantonyheter jämväl skulle kunna gå genom pressinformation. Herr Svantesson svarade, att endast lands- och världsnotiser kunde förmedlas, medan lokalnotiser måste bli en uppgift för klubbarna, f. ö. en av deras viktigaste. Beträffande herr Pehrssons önskan om mera positivt arbete påpekade herr Svantesson dels frånvaron av esperantonyheter utifrån, dels svårigheten att intressera tidningarna för annat än det, som ägde aktualitet.

Herr Pihlström framhöll också nödvändigheten av att komma med aktualiteter för att vinna gehör i pressen, men påpekade de möjligheter, som alltid stodo öppna för en referent att i sitt referat skänka aktualitet åt den detalj av rörelsen, som man vid ett visst tillfälle önskade ge publicitet. Herr Morariu understödde herr Pihlströms anvisningar och lämnade en rad goda råd från sin mångskiftande erfarenhet.

Mötet beslöt godkänna pressinformationens rapport och uttala ett tack till herr Svantesson och lät i övrigt ärendet bero vid den förda diskussionen.

Ekonomia raporto.

Mötet hade här ingen anmärkning att göra, men hyste bekymmer för den långsamma tillväxten av förbundets propagandafond. Herrar Pehrsson och Pihlström önskade att grunderna för fonden skulle omarbetas, och detta blev en allmän mening, sedan herr Eriksson hade upplyst, att nu gällde den bestämmelsen, att räntorna på fonden ej finge röras, men att hälften av de under ett visst år nyinkommande medlen fingo disponeras. Mötet beslöt beträffande propagandafonden lämna styrelsen i uppdrag att till nästa årsmöte förete stadgar och om möjligt sörja för att fonden ökades.

Revizora raporto.

I enlighet med förslag i revisionsberättelsen beviljades styrelsen ansvarsfrihet för 1942 års förvaltning och i anslutning härtill bestämdes, att samma arvoden, som utgått 1942, skulle utgå även 1943 (munterhet, avlöst av en tacksam applåd, riktad till styrelsens medlemmar och tidningens redaktör, som alla arbetade utan arvoden).

Elekttoj.

Avgående styrelseledamöter, herrar Nylén, Gerdman och Hägglund omvaldes, likaså suppleanten herr Ahlm. Revisorerna, herrar Hedgren och Nordkvist, omvaldes liksom ock deras suppleanter fröken Josefsson och herr Julin. Förbundets styrelse kommer alltså att bestå av herrar Paul Nylén, ordförande, Ernfrid Malmgren, vice ordförande, Sven Alexandersson, sekreterare Verner Hägglund, vice sekreterare, och Birger Gerdman, kassör. Suppleanter äro fru Solveig Carrfors och herr Sune Ahlm.

Kotizo.

Herr Bengtsson föreslog 1 kronas tillägg till årsavgiften att oavkortad gå till propagandafonden. Herrar Alexandersson, Dahl, Gerdman och Nylén varnade för varje ny höjning av medlemsavgiften, och herr Falk framhöll det nödvändiga i att ej skrämman bort unga medlemmar, vilkas inkomster ej tillåta alltför stora avgifter. Herr Bengtsson vidhöll sitt yrkande och bad mötet betänka det halvt oförsvarliga i att försöka uppehålla en riksorganisation med otillräckliga avgifter. — Mötet beslöt emellertid att årsavgiften icke skulle höjas.

Raporto pri IEL.

Huvuddelegerades rapport föredrogs och godkändes och i samband härmed meddelades, att hälsningar utväxlats med ledningen i London, vilket meddelande motogs med applåder.

Sveda Esperanto-Instituto.

Mötet hade glädjen att se chefen för Institutet i sin krets, och herr Söderberg begagnade tillfället att närmare redogöra för Institutets arbeten. De för riket enhetliga skrivdagarna voro nu genomförda, men herr Söderberg betonade, att denna av lättförståeliga praktiska skäl dikterade anordning ingalunda uteslöt, att man vände sig till Institutet, om man önskade skriftlig examen på annan än någon av de fixerade dagarna. Han redogjorde vidare för pristävlingar om största möjliga antal examina per klubb år 1942, vilka beträffande högre examen vunnits av Kiruna-klubben och beträffande lägre examen av Kristianstads-klubben. Sådan tävlan hade emellertid för 1943 icke upprepats. Nytt reglemente för högre examen hade utarbetats. Studieplan för jämsides studier i svenska och esperanto förelåg, men måste be-tecknas endast såsom ett första försök. Handbok för

esperantister förelåg i manuskript klart för tryckning. Den nya studieformen Esperanta Studservo hade fått en god start med 340 deltagare. Kursen kommer att fortsätta. Här avbröts talaren av en kraftig applåd, som riktades till initiativtagaren herr Jan Strönne. Herr Söderberg meddelade vidare, att institutet för närvarande undersökte möjligheterna för propaganda bland läroverksungdom, och slutligen omnämnde han den i fortsättning med årsmötet anordnade föreläsningsserien "Somera Universitato", vilken till dato samlat 70 deltagare, ett antal, som torde komma att växa.

Här utspann sig en synnerligen livlig debatt, som började med handboken, om vilken man bl. a. fick veta, att den skulle komma att innehålla esperantohistoria, Zamenhofs liv, esperantos byggnad, språkets symboler: stjärnan, hymnen och flaggan, en artikel om "en riktig esperantist", esperanto i praktiken (av S. O. Jansson) och rörelsens organisationer.

Synnerligen intressanta upplysningar lämnades av herrar Stridell, Sandarne, Dahl, Uddevalla, och Svantesson, Göteborg, samt fröken Dahlgren, Sundsvall, vilka berättade sina erfarenheter om kurser med folkskoleelever och realskoleelever. Herr Szilágyi framhöll nödvändigheten av att höja antalet elever i barnkurser och att se till, att man hade något att skänka dessa elever, som vore i deras smak. De nuvarande klubbarna ha ingenting att ge barnen, tiden är mogen för särskilda ungdomsklubbar. Herr Ahlm tog upp detta ämne och föreslog, att herr Szilágyis förslag borde gå till omedelbar utredning och åtgärd. Fröken Dahlgren påpekade den nya ungdomsrörelsen, där esperanto visat sig vara ett välkommet tillskott. Hon understöddes av herr Dahl, och herr Stridell ansåg, att om institutet inte ville gå direkt till lärarna, kunde man propagera bland föräldrarna, så att dessa begärde, att läraren igångsatte en kurs och därmed tvingades till det lätta besväret att själv lära sig esperanto. Herr Nylén förde frågan in på propagandans ekonomiska sida, och han möttes av förslag att söka donatorer, vilket i sin tur ledde till debatt om de små fonder, som institutet redan förvaltade, och vilka man gärna önskade höja.

Årsmötet beslöt dels att vädja till institutet att taga upp till förhandling de frågor, varom debatten rört sig, dels att uppdraga åt förbundsstyrelsen att beträffande skolkurser redan i år vända sig till lärarna.

Novaj proponoj.

Ett av herr Svantesson utarbetat förslag till nya stadgar för förbundet beslöt mötet överlämna till bearbetning av en kommitté bestående av herrar Svantesson, sammankallande, Strönne och Alexandersson.

Herr Dahls förslag om Esperantoberedskap upptogs till ny behandling, och då detsamma till större delen var av natur att handläggas av Svenska Lärares Esperantoförbund och Svenska Esperanto-Institutet men samtidigt måste intressera Esperanto-Förbundet, beslöt årsmötet att tillsätta en särskild kommitté med uppdrag att upprätthålla förbindelse med de utredningar inom de andra institutionerna, som där torde komma att igångsättas. Medlemmar i denna kommitté blevo herrar Dahl, sammankallande, Malmgren och Elg.

Beträffande förbundets egen propaganda anförde herr Bengtsson en rad önskemål om nya flygblad och nya affischer samt ett noggrant övervägande av placering av de annonser, som man kan komma att anse sig ekonomiskt mäktiga med. Herr Eriksson kunde meddela, att nya flygblad redan förelågo genom förlagets försorg, och han var i tillfälle att omedelbart sälja två stycken till ett pris av 2 öre per styck. Mötet lämnade frågan öppen.

Södra Älvsborgs län hade föreslagit, att förbundet skulle utdela särskilda diplom till dem, som kunna uppvisa en medlemstid av 10, 25 resp. 50 år. Förslaget överlämnades med tillstyrkan till förbundsstyrelsen.

Sista förslaget kom från herr Pehrsson, vilken föreslog att årsmötet skulle lämna klubbarna resebidrag för utsedda ombud, och att detta bidrag skulle finansieras genom att kongressavgiften höjdes exempelvis till 5 kronor. Mötet överlämnade förslaget till styrelsen för utredning.

*

Med detta var föredragningslistan genomgången, och

herr Strönne återlämnade ordförandeklubban till förbundsordföranden. Herr Nylén uttalade till protokollet ett varmt tack till Hälsingborgs stad för visad gästfrihet, till Hälsingborgsrepresentanterna för utmärkta förarbeten och förträfflig organisation av mötet samt till herr Strönne och hans medhjälpare i presidiet för deras rappa sätt att sköta sina uppdrag.

Kring årsmötet.

Teaterkvällen.

När vi uttröttade av hunger och debatter måste göra ett avbrott i mötesförhandlingarna, förde oss hälsingborgarna till friska vattubäckar, där vi hämtade nya krafter, och till vår egen häpnad lyckades vi slutföra dagens arbete innan solen gick ned. Det var i alla fall hög tid, ty vi voro alla inbjudna till en teaterföreställning, som skulle börja redan kl. 19.15.

Vi samlades i god tid utanför Fredrika Bremerförbundets lokal den vackra sommaraftonen, som på ett egendomligt sätt förmörkades av det skådespel, som just då upprullades bakom taggtråden på andra sidan gatan, där ett permittenttåg lastades in.

Dörrarna stängde snart ute vår vanliga värld, och vi rycktes med av Malmö-klubbens tränade aktörer, vilka på två timmar hunno servera oss icke mindre än fem dramer, det ena mer remarkabelt än det andra. Då det är svårt att sätta någon av aktörerna före de andra, räkna vi upp dem här i bokstavsordning: Andrén, Ester, Andrén, Helge, Clausson, Sixten, Fredin, Eric, Magnusson, Lennart, Strönne, Jan, och Wallin, Hildur, men då ha vi orättvist hoppat över de små sångarna, syskonen Ahlström från Halmstad.

När man ser Malmöklubbens flotta framförande av de små teaterstyckena, tycker man, att det skulle vara en självklar sak för våra klubbar, där övning i språket bör vara A och O, att gå in för samma slags arbete, men vi veta fuller väl, hur mycken möda och hur mycken ut hållighet det fordras för att komma fram till dylika prestationer. Vi rekommendera i alla fall Malmöklubben som ett efterföljansvärt exempel och tacka deras teatertrupp för en underhållande afton.

Annandagens händelser.

Esperantisterna samlades i den åldriga Mariakyrkan och fyllde det väldiga mittskeppet. Kyrkoherde Gunnar Edberg besteg predikstolen, medan orgeln intonerade den kända psalmen: "Härlig är jorden, härlig är Guds himmel", till vilken församlingen med kraft sjöng den vackra esperantotexten: "Ĉarma la tero, dolĉa la ĉielo . . ."

Predikan, som vi återge i nästa nummer, meddelade till åhörarna en stark känsla av de höga mål, vilka espe-

Förbundsordföranden redaktör Nylén talar vid G. H. Backmans grav.

Sommaruniversitetet.

Svenska Esperanto-Institutets vecka i Skåne utomordentligt väl lyckad.

Malmöesperantisterna, som hade Svenska Esperanto-Institutets uppdrag att stå för de praktiska anordningarna för Sommaruniversitetet 1943, kunde med stolthet berätta på årsmötet i Hälsingborg, att det djärva företaget redan var garanterat framgång, ty 70 deltagare hade anmält sig. Innan universitetet öppnades, hade deltagareantalet gått över 100, och när herr Strönne summerade deltagarna sista dagen var summan 112. Den första yttre betingelsen för en verklig framgång var alltså förhanden, och den lysande rad av föreläsare, som Institutet lyckats samla, gav de intresserade rätt att ställa höga förväntningar på den vecka de anslagit till esperantostudier i Lund och Malmö.

Man blev inte besviken på någon enda punkt. Föreläsningarna voro alla av högsta klass, deras placering på morgnar och aftnar medgav största möjliga utbyte ur turistisk synpunkt av studiedagarna, lundensares och malmöiters älskvärda och skickliga anordningar stå över allt beröm, och den lätthet, varmed deltagarna rörde sig med esperanto, bidrog både till trevnaden och det språkliga utbytet under samvaron.

Svenska Esperanto-Tidningen har redan meddelat Sommaruniversitetets hela program, och vi skola ej här på nytt upprepa detsamma. Vi skola endast berätta, att allt gick programenligt, och läsaren kan därav förstå, att våra dagar voro späckade av upplevelser. Om vi låta bli att nämna något om de olika föreläsningarna, så kunna vi dock icke underlåta att berätta om den ståtliga upptakt Sommaruniversitetet fick genom hälsningstalet av Institutets föreståndare fil. lic. Karl Söderberg och inledningsföreläsningen, som hölls av professor Björn Collinder.

*

Herr Söderberg redogjorde för Sommaruniversitetets idé, som ju förverkligats under de flesta av fredstidens universella esperantokongresser genom en serie föreläsningar på esperanto i olika kulturella ämnen och mellan dem kamratlig samvaro under utflykter, museibesök, musikaliska underhållningar etc. Talaren framhöll, att vi svenskar under dessa tider lärt oss rätt fatta innebörden av Heidenstams uttryck, "det stora ofattbara att vara människa". Det innebär en förståelse mellan folken, vartill ett mellanfolkligt språk verksamt kan bidra. "Vi esperantister tro, att vår rörelse har en stor uppgift att fylla i den kommande freden. Det är glädjande att se, hur intresset för esperanto finnes även i länder, där kriget rasar". Sommaruniversitetet 1943 vill vara ett försök till ersättning för gångna tiders internationella sommaruniversitet på kontinenten. Talaren framförde Svenska Esperanto-Institutets tack till årets initiativtagare kammarskrivare Jan Strönne.

Hjärtliga applåder ekade som gensvar i Akademiska

Föreningens vackra sal, där Sommaruniversitetets deltagare hade samlats.

*

I anslutning till Grieg-jubiléet sjöng fröken Lussi Lundborg "Våren" av den store norske kompositören, varefter professor Björn Collinder, Uppsala, höll kvällens föreläsning, betitlad "Ett mellanfolkligt språk". Denna föreläsning ingick som en programpunkt i kvällens radioutsändning. Talaren började med att beklaga den om icke direkt fientliga så dock ljumma inställningen mot esperanto vid högskolorna i landet. Man måste dock förstå nödvändigheten av ett eller flera mellanfolkliga språk. För att kunna klara sig "mellanfolkligt", som det nu är, måste man behärska ett av huvudspråken, engelska, tyska och franska, flytande och nödortfött förstå de övriga. Det är dock ej på långt när till fyllest i alla fall. För 400 år sedan framträdde latinet som det internationella språket. Detta språks förtjänst låg i att det var ingens modersmål. Under tidernas lopp har det dock fått vika för att nu leva kvar så gott som uteslutande inom den naturvetenskapliga forskningen. Växter och djur, sjukdomar och läkemedel samt kemisternas grundämnen benämnas fortfarande med sina latinska namn. Det är kemisterna, som ha visat, hur man skall umgås med latinet, de ha moderniserat det och förenklat det efter nyare tiders krav. Orsaken till latinets bortdöende som allmänt vedertaget mellanfolkligt språk var den broms på dess utveckling, som de klassiska filologerna satte i sin fordran på språkets renhet, varmed de dömde det att förbliva sådant de ansågo det talat av Cicero. Kravet på ett användbart mellanfolkligt språk har växt sig allt starkare. Den tanken har framförts, att man skulle göra engelskan till ett dylikt. Den har dock den nackdelen, att den är ett levande folks modersmål. Det skulle i praktiken visa sig ogörligt att förmå alla folk att lära sig enbart engelska. Det enda är att gå tillbaka till latinet, men anpassa och förenkla det. För att ett mellanfolkligt språk skall kunna bli bestående fordras bland annat, att alla substantiv ha en böjning, att alla verb böjas efter en konjugation, att av kasus endast akkusativen bibehålles och övriga bildas medels prepositioner. Huvudsaken är tydliga ändelser med klart avgränsad betydelse. Endast esperanto uppfyller dessa krav. Det är det förenklade latinet vi behöva. Övriga försök till mellanfolkliga språk äro mer eller mindre omarbetningar och efterbildningar av detta. Talaren slutade med att citera olika språkvetenskapsmäns uttalanden om esperanto och av dessa allra sist den motsträvige fransmannens expressiva: Esperanto fonctionne! (Esperanto fungerar!)

De bleka antydningar vi här kunnat giva av föreläsningens innehåll göra densamma föga rättvisa, men vi ha förhoppning att denna föreläsning och kanske även alla andra vid Sommaruniversitetet skola bliva tillgängliga i tryck.

*

Sedan förfriskningar iptagits i Ateneum, där föreläsare, värdar, bland dessa professor Knut Lundmark med fru, gäster och studerande bekantade sig med varandra, bjödo lundensare och malmöiter på ett trevligt underhållningsprogram. Här fingo vi höra Malmö Esperanto-

rantorörelsen liksom allt ärligt idéellt arbete nalkas. Efter predikan följde altartjänst, varefter gudstjänsten avslutades med psalmsång.

Kyrkofolket drog sig i spridda grupper upp till Terasen, där Kärnan höjer sin mäktiga massa. Här mötte museiintendenten doktor Thorsten Mårtensson och gav i ett på esperanto och svenska framfört föredrag en livfull bild av Hälsingborgs betydelse i dansk och svensk historia. Under hälsingborgarnas ledning fortsatte vi promenaden genom staden och samlades sedan vid abonnerade spårvagnar, som förde oss ut till Pålsjö kyrkogård.

I högtidlig procession med fana i täten, buren av ledaren för dagen herr Fred Fernström, skredo esperantisterna fram till den grav, där pionjären Backman sover under minnesstenens gröna stjärna. Förbundets ordförande nedlade en blomsterdekoration i form av ett esperantomärke, och fanan sänktes till hyllning. Ett besök

gjordes därefter vid en annan grav, där den vid sin död 92-åriga Marie Hammar fått sitt sista vilorum. En personlig vän till den döda hyllade i ett högstämt anförande den eldsjäl, som med hennes bortgång slocknat.

I den strålande sommardagen drog vårt tåg vidare genom Pålsjöskogen ned mot Sundets blåa vatten. Här mötte spårvagnarna på nytt, och färden gick rakt söderut genom hela staden ut till Ramlösa. Anslutningen var nu så stor, att arrangörernas program hotade att gå sönder, men de skickliga hälsingborgarna funno utvägar för allt, och snart sutto vi bänkade kring fyllda fat, dock först sedan var och en tvingats att vid källorna svälja en klunk av det hälsobringande och välsmakande Ramlösavattnet.

Grönska och blommor, sol och salta vindar stå som ett livligt minne av denna vackra utfärd, under vilken årsmötet avslutades med en högtidlig utväxling av hälsningar mellan värdar och gäster.

förenings sångkör under ledning av Erik Svedlund, och vidare violinisten Vilhelm Olsson, skickligt ackompanjerad av fröken Ruth Erlandsson. Vi fingo också göra bekantskap med en ny sångerska fröken Anna-Lisa Gruve, ackompanjerad av fröken Anna-Britt Isfelt. Doktor Szilágyi väckte stor munterhet med sin uppläsning av novellen "La dolĉa portreto".

Nästa dag flyttade föreläsningarna över till Universitetsbyggnaden, och oagen inleddes med att en telegrafisk hälsning avläts i anledning av Kung Gustafs 85-årsdag. Fritiden mellan föreläsningarna voro vi i lundavårdarnas våld, och herrar Lidbjer och Anderberg förstodo sig på att göra stadens alla sevärheter levande för oss. Vi våga knappast nämna något särskilt, när man har att göra med slagnummer sådana som Domkyrkan och "Kulturen", men ett svagt eko av våra förtjusta utrop, då vi fingo skåda stadens nya simhall, måste ljuda även här. Dess blåa vatten med frustande najader mellan vida kakelstränder och den skyhöga hallens långvägg av idel glas, som gav fri utsikt över en solig grön lekäng utanför, stå för oss som en bild ur en sagas lyckliga värld.

Redan nästa dag den 17 juni bröt Sommaruniversitetet upp och bänkade sig i nya lokaler vid Malmö Stortorg. Det var IOGT:s rymliga, praktiskt och smakfullt inredda studiehjem, som stod till vårt förfogande, och här dvaldes vi morgnar och kvällar på skolbänk hela veckan ut, men den fria delen av dagen togo nya ciceroner hand om oss och läto oss se vad helst vi önskade av Skånemetropolen och dess omgivningar. Skola vi nämna något särskilt blir det väl besöket på Malmöhus och cykelturen till Skabersjö och Torup samt samkvämet i Malmö Esperantoförenings studiehjem, vilket sista vi måste ägna en särskild liten artikel.

Vi ha redan sagt, att vi lämna själva föreläsningarna utanför vårt referat, och vi kunna därför gå direkt på det festsamkväm, varmed malmöborna undfägnade oss vid veckans slut. Där flödade sång och musik, där bjödos förfriskningar, och det outröttliga teaterbandet sände en ny trupp i elden. Det var fröknarna Ester och Hildur Wallin, som tillsammans med herr och fru Andrén framförde den tokroliga "La kolbasoj" med applåderivande brio.

Institutets rektor höll avslutningstalet, som självfallet formade sig till ett tack till alla medverkande men främst till de initiativrika Malmö-esperantisterna.

SVEDA KRONIKO

LUND. Marto. S-ro Szilágyi faris paroladon kaj provlecionon en Lunds Hemgård, kiu estis enkonduko al la komenca kurso. Ĉeestis la gvidantinoj de Hemgården kaj Vårdhemmet kaj kelkaj infanoj kaj du studentoj. La kurso finiĝis en la komenco de majo.

18.4. Esperantista renkontiĝo en Lund. Multaj gesamideanoj el Malmö, Eslöv kaj Hälsingborg ĉeestis. Post la vizito de Zoologia Ĝardeno ni iris al Lunds Herrgård kaj tie f-ino Gustavsson parolis pri Hemgården kaj ĝia celo. F-ino Gruve kantis kelkajn kantojn, esperantajn kaj svedajn. F-inoj Gustavsson kaj Gruve kantis dueton. S-ro Lidbjer deklamis "Versaĵo sen fino". Kelkaj samideanoj el Malmö ludis teatraĵon "La fama kirurgo". La teatraĵo estis tre bona, kaj la ĉeestantoj bone akceptis ĝin. S-ro Petrén deklamis pecon de Fröding. Laste okazis diversaj gajaj ludoj gvidataj de s-ro Szilágyi.

27.5. La Esp.klubo kunvenis. S-ro Szilágyi komunikis pri Somera Esp. Universitato en Lund kaj Malmö. Li admonis la membrojn fari propagandon kaj ĉeesti la kursojn. Oni elektis reprezentanton al la jarkunveno de Sveda Esp. Federacio en Hälsingborg dum la Pentekosto. Reprezentanto fariĝis s-ro Gustav Lidbjer kun Edvin Falck kiel anstataŭanto. Laste s-ro Szilágyi faris paroladon kaj dankis la klubajn membrojn pro ilia afableco kaj speciale li dankis la gastamajn gesinjorojn Weiland.

N. P.

Malmöklubbens hem.

"Ĝi estas la centro, la bazo por nia laboro". Med dessa stolta ord avslutade vice värden för Malmö Esperantoförenings Studiehjem hr Gösta Henriksson sin berättelse om hemmets tillkomst.

Sommaruniversitetets deltagare blevo en dag inbjudna att gästa Studiehjemet, Kamrergatan 3, och deras beundran för vad de fingo skåda var lika stor som deras avund på egna klubbars vägnar. Att tänka sig att ha en permanent lokal, en egen lya, där man bestämde själv och hade plats för allt, för bibliotek, för förlagsartiklar och studiematerial. Och gratis lokal för kurser och sammanträden, för samkväm, föredrag och musikövningar.

Allt detta har Malmöklubben! Undra då på att den når så goda resultat av sitt arbete. Den distanserar alla klubbar i landet, ty dess medlemmar ha förstått att lägga en bas att starta ifrån, då de göra en framstöt. Jaja, de ha också förstått att hålla den vid makt. Även en bas kräver för egen del arbete av dem som utnyttja den, men när man arbetar för sin egen skapelse kommer lusten för arbetet liksom av sig själv.

Om detta arbete och om dess resultat berättade enkelt, men medryckande hr Henriksson för sina gäster, medan hemmets duktiga husmödrar sågo till att alla fingo plats och välfägnad.

Lokalen består av en rymlig, långsträckt sal (bildad av två sammanslagna rum) samt av hall och förstuga med egen entré från gatan, vilket ger tillfälle till propagandastark skyltning, förträffligt utnyttjat. Hallen ger plats åt bl. a. även kokapparat och pentry, och salens möbler äro lätta att flytta om, alltefter det ändamål, vartill lokalen skall användas.

Man kan förstå hur mycket arbete man måst lägga ned på att få hemmet i dess nuvarande prydliga skick, då man får veta, att i maj 1935 detsamma fått mottagas som en nära nog magasinartad lokal med kala väggar. Ett styvt arbete ha klubbens hantverkskunniga, främst dess målare, fått lägga ned utan annan ersättning än tillfredsställelsen. Sedan invigningen i september 1935 har hemmet undan för undan blivit rikare och fått prydnader av mångahanda slag, skåp, tavlor och skulpturer, standar, piano och baloptikonapparat. Men allt detta överskuggades av minnet av alla de kurser och studiecirkelklar, som där haft sin trygga arbetsplats och av alla de besök av resande esperantister, vilka satt märken i klubbens historia som föreläsare eller på annat sätt. — Nära nog sensation väckte proven på studiecirkelarnas arbeten, bland vilka priset togs av ett ståtligt praktband inrymmande en under årslånga mödor av studiecirkeln gemensamt gjord och prydligt utskriven översättning till esperanto av den kända Abessinienschildringen "I svart tjänst". Man såg hur flera av gästerna tecknade sig detta till minnes som ett uppslag för studiecirkelarbete hemma.

Svåruppnåeligt som resultat, men värdefullt som uppslag — det är inte utan att ett omdöme om Malmöklubbens hela verksamhet kan sammanfattas med dessa ord, oss till glädje och sporre i arbetet på hårdbruten mark.

Esperanta studservo

skall fortsätta under vintermånaderna. Vissa förbättringar och organisatoriska ändringar komma att vidtagas, men plats för närmare detaljer härvidlag kan beredas först i ett kommande nummer av tidningen. Det vore dock tacknämligt, om anmälningar kunde inkomma så tidigt som möjligt. Den nya kursen kostar kr. 3:50, som insättes på Malmö Esperantoförenings, Malmö, postgirokonto 38714.

De som så önska kunna samtidigt beställa skrivtexterna för högre och lägre esperantoexamen under de kommande tvenne terminerna. Som bekant säljas dessa för 10 öre pr st. (för samtliga texter alltså 40 öre). Texterna utsändas med den Esperanta Studservo-försändelse, som följer närmast efter resp. skrivningsdagar. Det är att märka, att en beställning av dessa texter icke innebär någon anmälan till examen. Sådan sker till Svenska Esperanto-Institutet, Tegelbacken, Stockholm.

Svenska Esperanto-Institutet.

DALARNAS DISTRIKT

har årsmöte söndagen den 11 juli kl. 1.30 em. i församlingshemmet i Borlänge.

Alla esperantister i Dalarna äro välkomna!

KORESPONDADO.

27-jara hispano, post la hispana milito loĝanta en Francio, deziras korespondi kun gesvedoj. Krom esperanton li scias la hispanan kaj francan lingvojn kaj li volas lerni la svedan. Li havas abituriantan diplomon, estas mekanikisto kaj studis por iĝi ingeniero kaj arkitekto. Nomo kaj adreso: S-ro Domingo Pérez Guasp, Route de Foix, Restaurant Builles, Zarasion sur Ariège (Ariège), Francio.

Till nästa nummer

ha vi måst spara flera artiklar och många kongressbilder.

Esperanta Biblioteko Internacia

Billig men bra övningslektyr!

Obs! Endast ett fåtal exemplar kvar.

Expeditas så långt förrådet räcker.

- No. 4. **Rusaj Rakontoj**, de Mamin Sibirjak, tradukitaj el rusa lingvo de N. Kabanov.
- No. 5. **Don Kihoto en Barcelono**, de Don Miguel de Cervantes Saavedra, tradukita el hispana lingvo de Fr. Pululà y Vallès.
- No. 6. **El la Biblio**, trad. Dro L. L. Zamenhof.
- No. 7. **El Dramoj** (fragmentoj), tradukitaj el germana lingvo de Dro L. L. Zamenhof.
- No. 8. **El Komedioj** (fragmentoj), esperantigitaj de Dro L. L. Zamenhof.
- No. 9. **Praktika Frazaro**. Dialogoj de la ĉiutaga vivo, kunmetis J. Borel.
- Noj 10—11 (duobla numero). **Japanaj Rakontoj**. El japana lingvo kunmetis Ĉif Toŝio.
- No. 12. **Amoro kaj Psiĥe**, de Lucius Apulejus, el latina lingvo trad. Emilo Pfeffer.
- No. 13. **Bulgaraj Rakontoj**, el bulgara lingvo tradukis At. D. Atanasov.
- Noj 14—15 (duobla numero). **Reaperantoj**. Familia dramo de Henrik Ibsen (1a akto), trad. el norvega lingvo O. Bünemann.
- No. 16. **Komerca Korespondo**, kunmetis J. Borel.
- No. 17. **Konsiloj pri Higieno**, trad. J. Borel.
- No. 18. **La Reĝo de la Ora Rivero**, de John Ruskin, el angla lingvo tradukis Ivy Kellermann A. M., Ph. Dr.
- No. 20. **La lasta Usonano**, de J. A. Mitchell, el angla lingvo trad. Lehman Wendell.
- No. 21. **Hungaraj Rakontoj**, de Ferenc Herezeg, el hungara trad. A. Panajott.
- No. 22. **Nord-germanaj Rakontoj**, de Heinrich Bandlow, el platgermana lingvo tradukis Ella Scheerpeltz.
- No. 24. **La Instituto Milner**, de Jean Jullien. Trad. el franca lingvo la Lyon-a Grupo.
- No. 25. **Noveletoj el la Nigra Arbaro**, de Hel. Christaller. Trad. el germana lingvo Wilh. Christaller.
- No. 26. **La intervidiĝo kaj Nekonita Dialogo**, de Alfred de Vigny, el franca lingvo trad. Sam. Meyer.
- No. 27. **La Patrino**, de E. Zahn, el la germana trad. J. Smid.
- No. 28. **Elzasaj Legendoj**. El germana lingvo tradukis Charlotte Pulvers.
- Noj 29—31 (tiobla numero). **Sub la Neĝo**. Taglibro de juna loĝanto en la Jura-montaro de J. J. Porchat, el la franca trad. J. Borel.
- No. 32. **La Amkonkurantoj**. Triakta komedio, originale verkita de Reinhold Schmidt.
- No. 33. **La regado de si mem per konscia aŭtosugesto**, de E. Coué, esperantigis J. Borel.
- Pris per nummer kr. 0.40 (inkl. oms. och porto 0.50).
- FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO u.p.a.
Fack 698, Stockholm 1. Postgiro 578.

Svenska Esperanto-Tidningen

La Espero

Organ för Svenska Esperanto-Förbundet

Postadr.: Box 698, Stockholm 1.

Redaktör: Eva Julin, Gps I a, Sthlm.

Ansvarig utgivare: W. Wahlund.

Prenumerationspris Från 1943: helt år kr. 4:—, Lösnummer 0:35. Utkommer en gång i månaden.

Annonsspris: 20 öre pr mm. **Korespondensannon**s: 1:50.

Expedition: Förlagsföreningen Esperanto, Sveavägen 98, Stockholm. Tel. 31 65 01. Postgiro 578.

SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET (Sveda Esperanto-Federacio), Tegelbacken, Stockholm C. Tel. 20 00 43. Postgiro 20 12.

Avgiften i SEF: Direkt anslutna medlemmar erlägga 7:50 kr. pr år och erhålla tidningen gratis. Föreningar erlägga för varje medlem en årlig avgift av 2:— kr. Varje ansluten förening erhåller ett exemplar av tidningen gratis.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO u. p. a., postadress: Box 698, Stockholm. (Expedition: Sveavägen 98.) Tel. 31 65 01. (Förlagschefen: 10 53 27). Postgiro: 578. (Böcker, tidningar, korespondenskurser o.s.v.).

SVENSKA ESPERANTO-INSTITUTET, Tegelbacken, Stockholm. Postgiro 5 15 11.

INTERNACIA ESPERANTO LIGO — IEL (Sveda Teritorio): Ĉefdelegito Karl Wästfelt, Cedergrensvägen 27, Stockholm 32. Poŝtĉeka konto 15 12 88. Kotizoj: Membro kun jarlibro kr. 3:—; Membro-Abonanto 8:—; Membro-Subtenanto 20:—; Patrono 80:—.

Sveda Instruista Esperanto-Federacio

(Svenska Lärares Esperanto-Förbund)

Fågelfångaregatan 20

Göteborg V

Telefon 14 93 43

Postgiro 3 14 30

Foton från Hälsingborgskongressen.

Undertecknad tog bl. a. följande foton under kongressen: 1. "Vattenservitrisen", Ramlösa. 2. Grand Hotell med flaggan. 3. Hr Fogelberg. 4. Hr Dahl. 5. Hr Ossian Nilsson (ngt oskarp). 6. Fru Malmgren (orolig bakgrund). 7. Hr Lemke. 8. Backmans gravsten med blommor. 9. Hr Nylén lägger blommor. 10. Hr Gerdman skriver ombudsmannafondskvitto. 11. Samling för utflykt i det blå. 12. Sparvagnssätten vid Pålsvä. 13. Hr Szilágyi jämte tre damer i dörren till Fredrika Bremer. 14. Frk Bohlin, hr Stenström noggrann marsch. 15. Fru Julin, hr Olle Olsson promenad. 16. Hr Nylén talar vid graven. 17. Grand, Mollberg, Kärnan med flaggor. 18. Alexandersson, två Stenströmmar. 19. Hr Morariu dricker (vatten). 20. Esperantofamiljen (lilla tösen skymd). 21. Frkna Hertzberg, Bohlin, Stenström. 22. Hr G. O. Karlsson. 23. Esperantomärkena i bokhandelsfönstret. 24. Hrr Falk, Pehrsson, Nylén, Pihlström + tre ryggar. Utanför Mariakyrkan.

Inget foto är bildmässigt högklassigt. De bästa har satts först i förteckningen. Den som önskar kan beställa kort genom undertecknad. Pris 40 öre pr st., format 9.12, 35 öre format 6.9 + 25 öre pr beställning för expedition. Utförande: vita i blankt eller matt, crème i matt. Förskotts betalning. Postgiro 62252.

Oskar Svantesson, Fågelfångaregat. 20, Göteborg.

För sommarens cykelturer:

CYKELVIMPLAR

med esperantostjärnan 1:30

+ oms. och porto 1:55

Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 1.

